

Tullag (2016:253)

SFS nr: 2016:253

Departement/myndighet: Finansdepartementet S3

Utfärdad: 2016-03-17

Ändrad: t.o.m. SFS 2026:424

Ändringsregister: [SFSR \(Regeringskansliet\)](#) >

Källa: [Fulltext \(Regeringskansliet\)](#) >

Innehåll:

[1 kap. Allmänna bestämmelser](#)

[2 kap. Tullskuld, skatt, ränta och garantier](#)

[3 kap. Införsel och utförsel av varor](#)

[4 kap. Har upphävts genom lag \(2024:753\).](#)

[5 kap. Överträdelser och sanktioner](#)

[6 kap. Överklagande](#)

[7 kap. Särskilda bestämmelser](#)

[Övergångsbestämmelser](#)

1 kap. Allmänna bestämmelser

Tillämpningsområde och uttryck i lagen

1 § I denna lag finns bestämmelser som kompletterar

- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen,
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003,
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1672 av den 23 oktober 2018 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur unionen och om upphävande av förordning (EG) nr 1889/2005, och
- rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen.

Vissa bestämmelser om autonoma åtgärder för militär utrustning finns i rådets förordning (EG) nr 150/2003 av den 21 januari 2003 om upphävande av importtullar på vissa vapen och militär utrustning.

Bestämmelser om Tullverkets och tulltjänstemäns befogenheter vid införsel och utförsel av varor finns i tullbefogenhetslagen (2024:710). *Lag (2024:753).*

2 § Det som sägs i denna lag om tull gäller även annan skatt än tull som ska tas ut för varor vid import och som ska betalas till Tullverket, om inte något annat uttryckligen anges.

3 § I denna lag förstås med

tullagstiftning: Europeiska unionens tullagstiftning enligt artikel 5.2 i förordning (EU) nr 952/2013, samt svenska tullförfattningar,

handling: framställning i skrift eller bild och upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas bara med tekniskt hjälpmedel,

det svenska tullområdet: svenskt territorium, och

fordon: transportmedel som är inrättat för färd på marken och inte löper på skenor samt svävare när den framförs över marken.

I övrigt har uttryck som används i denna lag samma betydelse som i förordning (EU) nr 952/2013 och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen.

Tillhandahållande av information

4 § Har upphävts genom *lag (2026:148)*.

5 § Har upphävts genom *lag (2026:148)*.

6 § Följande uppgifter får användas för statistiska ändamål:

1. uppgifter som någon har lämnat om en vara enligt bestämmelser i förordning (EU) nr 952/2013, och
2. uppgifter som någon har lämnat om ett transportmedel enligt artikel 133 i förordning (EU) nr 952/2013 eller enligt 3 kap.

7 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får överlämna åt någon annan att förmedla uppgifter i elektroniska dokument till och från Tullverket.

Den som i förmedlingsverksamhet som avses i första stycket tar del av sådana uppgifter får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i verksamheten har fått veta om någon enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. I det allmännas verksamhet gäller bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

8 § Om uppgifter i ett elektroniskt dokument förmedlas genom Europeiska kommissionen, genom en annan myndighet än Tullverket eller genom en förmedlare som avses i 7 § första stycket, anses dokumentet ha kommit in till

Tullverket när det togs emot och kan antas ha avskilts för verket hos den som förmedlar dokumentet.

9 § Den som i verksamhet hos ett tullombud eller en annan ekonomisk aktör eller i annat fall i egenskap av ombud tar del av uppgifter som har lämnats i enlighet med tullagstiftningen får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i verksamheten har fått veta om någon enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden.

I det allmännas verksamhet gäller bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag (2016:884).*

Tullombud

10 § Om ett tullombud har tagit emot medel av en huvudman för betalning av tull och andra avgifter till Tullverket, ska tullombudet hålla medlen skilda från andra tillgångar.

11 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om villkor för att ett tullombud ska få tillhandahålla tjänster i Sverige.

Bevarande av uppgifter

12 § Den som enligt artikel 15.1 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, är skyldig att förse en tullmyndighet med handlingar ska bevara dessa i fem år eller den längre tid som för vissa uppgifter eller handlingar är föreskriven i annan lag eller föfattning.

Kostnader för sakkunnig

13 § Om en särskild sakkunnig har anlitats enligt 3 kap. 9 §, ska kostnaden för den sakkunnige betalas av den som har lämnat en felaktig uppgift eller av den som inte har följt en uppmaning att lämna en uppgift eller en handling

om en vara. Tullverket kan besluta att den som inte har följt en uppmaning inte ska vara betalningsskyldig.

Betalningsskyldighet enligt första stycket gäller inte om en felaktig uppgift avser varans tull- eller skattepliktiga värde och det slutligen fastställda värdet inte överstiger det uppgivna värdet med mer än tio procent.

Om Tullverket har haft en kostnad som någon annan ska stå för enligt första stycket, ska denne ersätta Tullverkets kostnad.

Lag (2024:753).

Avgifter

14 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. när avgift för tullkontroller eller annan tillämpning av tullagstiftningen får tas ut, och
2. avgiftens storlek.

Tullvärde på vissa lättförstörbara varor

15 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet för näringsidkare att lämna uppgift om genomsnittliga priser på importerade varor och om importkvantiteter och transportkostnader avseende sådana varor i samband med bestämmande av tullvärde på vissa lättförstörbara varor.

2 kap. Tullskuld, skatt, ränta och garantier

Skyldighet att betala annan skatt än tull

1 § Bestämmelser om skyldighet att betala annan skatt än tull vid import eller införsel till det svenska tullområdet finns i

- lagen (1994:1776) om skatt på energi,
- lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,
- lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,
- lagen (2022:155) om tobaksskatt,

- lagen (2022:156) om alkoholskatt, och
- mervärdesskattelagen (2023:200).

Skatt som avses i första stycket ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte något annat föreskrivits. Om det i beskattningsunderlaget för sådan skatt ska ingå tullvärde, tull eller motsvarande avgift som fastställts i annan valuta, ska sådant underlag omräknas till svensk valuta efter den kurs som enligt tullagstiftningen gällde den dag då tullvärdet fastställdes.

I 6 kap. tullbefogenhetslagen (2024:710) finns bestämmelser om revision vid kontroll av sådan skatt som avses i första stycket. *Lag (2024:753).*

2 § Mervärdesskatt som avses i 1 § första stycket ska inte tas ut enligt denna lag utan i enlighet med skatteförfarandelagen (2011:1244), om deklaranter eller, om deklaranter är ett ombud, den för vars räkning ombudet handlar är registrerad för mervärdesskatt i Sverige vid tidpunkten för beslutet om fastställande av tull och

1. agerar i egenskap av beskattningsbar person enligt mervärdesskattelagen (2023:200) vid importen eller införseln, eller
2. är en juridisk person som inte agerar i egenskap av beskattningsbar person enligt mervärdesskattelagen vid importen eller införseln.

Det som sägs om beskattningsunderlag i 1 § gäller även i de fall som avses i första stycket.

Vid tillämpning av det särskilda förfarandet för mervärdesskatt vid import i 23 kap. mervärdesskattelagen ska mervärdesskatt alltid tas ut enligt 1 §. *Lag (2023:209).*

2 a § Om en tulldeklaration har getts in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, och skatt ska tas ut enligt 1 § första stycket, ska skatten fastställas av Tullverket genom ett särskilt beslut.

De uppgifter som ska lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet och som Tullverket behöver för att kunna besluta om skatten, ska anses ha getts in till

Tullverket när de togs emot av det andra landets behöriga myndighet.

Om ett beslut om skatt har fattats enligt första stycket ska, vid tillämpning av 7 § första stycket, tidsfristen för betalning av skatt beräknas från det att gäldenären underrättats om beslutet.

Första-tredje styckena gäller endast när skatt ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull enligt 1 § andra stycket. *Lag (2021:1153).*

3 § Om en icke-unionsvara eller dess värde förverkas, ska annan skatt än tull inte tas ut till den del varan eller dess värde förverkats. Ett tidigare meddelat beslut om sådan pålaga ska upphävas eller ändras sedan dom eller beslut som innefattar förverkande har fått laga kraft.

Betald tull ska beaktas vid förverkande av en varas värde och vid bestämmande av påföljd.

Garanti för annan skatt än tull

4 § Om det behövs för att säkerställa uppbörden, får Tullverket i ett enskilt fall besluta att garanti ska ställas för annan skatt än tull som ska betalas till Tullverket.

Om garanti inte har ställts, utgör varan garanti för skatten så länge den står under Tullverkets övervakning och kontroll.

Om garanti har ställts eller om varan utgör garanti, får Tullverket ta ut beloppet ur garantin eller varan.

Begränsning av tullskuld

5 § När tullskulden har uppkommit på grund av en handling som när den utfördes skulle ha kunnat ge upphov till straffrättsliga förfaranden, ska den treårsperiod som avses i artikel 103.1 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, förlängas till fem år.

Om en gäldenär har åtalats för ett brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, får gäldenären underrättas om tullskulden efter utgången av den

femårsperiod som avses i första stycket, för den vara som åtalet gäller. En sådan underrättelse får ske senast under kalenderåret efter det år då åtalet väcktes. Ingen underrättelse om tullskuld får ske efter utgången av en period på tio år efter den dag då tullskulden uppkom.

Om gäldenären har avlidit, får en underrättelse enligt andra stycket ske senast sex månader efter dödsfallet.

6 § Bestämmelserna i 5 § ska tillämpas också i fall då den som har företrätt en juridisk person har åtalats för ett brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, om brottet avser tull som den juridiska personen skulle ha betalat.

Betalning av import- eller exporttullbelopp

7 § Betalning av tullbelopp enligt artikel 108.1 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska göras till Tullverket inom tio dagar från det att gäldenären underrättats om tullskulden, om inte anstånd med betalning enligt artikel 110 i den förordningen, i den ursprungliga lydelsen, har beviljats.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om en annan tidsfrist för betalning än den som anges i första stycket, vid sammanföring av bokföringsposter enligt artikel 105.1 andra stycket i samma förordning, i den ursprungliga lydelsen.

Ränta vid annan skatt än tull

8 § Bestämmelserna om kreditränta i artikel 112 och om dröjsmålsränta i artikel 114 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, tillämpas på andra skatter än tull som ska tas ut för varor vid import. Dröjsmålsräntan ska beräknas på det sätt som anges i 65 kap. 13 § första stycket och andra stycket första meningen skatteförfarandelagen (2011:1244).

9 § Ränta tas ut på andra skatter än tull som ska betalas enligt beslut vid omprövning av Tullverket eller enligt beslut av allmän förvaltningsdomstol, om inte ränta tas ut enligt 8 §.

10 § Ränta enligt 8 eller 9 § tas inte ut på belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (2023:200). *Lag (2023:209).*

11 § Det som föreskrivs i tullagstiftningen om uppbörd, indrivning och återbetalning av tull tillämpas även i fråga om ränta som avses i 8 och 9 §§.

12 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får besluta om befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala ränta på annan skatt än tull enligt 9 §, om det finns synnerliga skäl.

13 § Ränta som avses i 9 § ska beräknas från utgången av den första månaden efter den månad då varan deklarerades för övergång till fri omsättning till och med den månad då beloppet ska betalas. Ränta på skatt som motsvarar tidigare återbetalt belopp beräknas dock från utgången av den månad då beloppet betalades tillbaka.

Räntesatsen för ränta enligt 9 § ska vara den som anges i 65 kap. 4 § första stycket eller, om det är fråga om skönsbeskattning, den som anges i 65 kap. 11 § första stycket skatteförfarandelagen (2011:1244).

14 § På belopp som betalas tillbaka i fall som anges i 19 § tillgodoförs ränta. Ränta tillgodoförs även på ränta enligt 8 och 9 §§ som betalas tillbaka. Räntan tillgodoförs från utgången av den månad under vilken beloppet betalats till och med den månad då beloppet betalas tillbaka.

Räntesatsen ska vara den som anges i 65 kap. 4 § tredje stycket skatteförfarandelagen (2011:1244).

15 § Om ett beslut som föranlett ränta enligt 8 eller 9 § har ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha betalats eller skulle ha betalats med lägre belopp, ska en ny beräkning av räntan göras. För mycket betald ränta ska betalas tillbaka.

Ränta tas inte ut på räntebelopp enligt 8 eller 9 § som ska betalas utöver tidigare betald ränta.

Om ett beslut som föranlett ränta enligt 14 § har ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha tillgodoförts eller skulle ha tillgodoförts med lägre belopp, ska den som tillgodoräknats räntan betala tillbaka mellanskillnaden. Bestämmelserna i tullagstiftningen om återbetalning av tull ska då tillämpas.

Indrivning

16 § Om tull inte har betalats i rätt tid, ska fordran lämnas till Kronofogdemyndigheten för indrivning.

Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Regeringen får meddela föreskrifter om att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp.

17 § Det som sägs om indrivning av tull i 16 § ska gälla även för ersättning för kostnad enligt artikel 189.1 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, och 1 kap. 13 § tredje stycket.

18 § I fråga om betalningsskyldighet för företrädare för en gäldenär som är juridisk person och som inte har betalat in tull i rätt tid och på rätt sätt tillämpas 59 kap. 13, 15-21, 26 och 27 §§, 67 kap. 4 §, 68 kap. 1 § samt 70 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Tullverket beslutar om ansvar för delägare i handelsbolag enligt 2 kap. 20 § lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag avseende tull enligt denna lag.

Hos den som har blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske enligt 16 §.

Återbetalning och eftergift

19 § Om en ansökan om återbetalning eller eftergift av tull görs enligt bestämmelserna i artikel 121 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska även frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som avses i 1 § första stycket prövas. Vid prövningen gäller artiklarna 116-120 i den förordningen, i den ursprungliga lydelsen, i tillämpliga delar.

Om en sådan ansökan görs i ett annat EU-land där en tullskuld uppkommit till följd av ingivandet av en tulldeklaration med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska Tullverket på begäran av den som är skyldig att betala skatten pröva frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som beslutats för samma varor enligt 2 a §.

Bestämmelsen om återbetalning och eftergift på eget initiativ i artikel 116.4 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska tillämpas även på skatt som avses i 1 § första stycket.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som ska betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (2023:200) eller som medför rätt till återbetalning enligt 14 kap. 49 § den lagen betalas inte tillbaka. *Lag (2023:209)*.

20 § Om det finns synnerliga skäl, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer medge nedsättning av eller befrielse från annan skatt än tull.

3 kap. Införsel och utförsel av varor

Tullövervakning vid införsel

1 § Ett transportmedel som kommer till det svenska tullområdet omfattas av tullövervakning, om det ombord på transportmedlet finns varor som omfattas av tullövervakning.

Om transportmedlet kommer till det svenska tullområdet utan att medföra varor, omfattas det av tullövervakning till dess att en anmälan om transportmedlet enligt 3 § har behandlats av Tullverket.

Har transportmedlet tagits ut för kontroll enligt 3 kap. 10 § tullbefogenhetslagen (2024:710), omfattas det av tullövervakning till dess att kontrollen har avslutats.
Lag (2024:753).

2 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller luftfartyg som omfattas av tullövervakning ska på förhand meddela när transportmedlet beräknas komma till ett tullkontor eller en annan plats som Tullverket anvisat eller godkänt.

Föraren eller befälhavaren ska lämna uppgifter om transportmedlet och dess last.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheterna enligt första och andra styckena.
Lag (2024:753).

3 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller ett luftfartyg som förs in i det svenska tullområdet ska anmäla transportmedlets ankomst till

Tullverket även i andra fall än det som avses i artikel 133.1 första stycket i förordning (EU) nr 952/2013.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från anmälningsskyldigheten enligt första stycket. *Lag (2024:753).*

Tullövervakning vid utförsel

4 § Ett transportmedel som ska avgå från det svenska tullområdet omfattas av tullövervakning, om det ombord på transportmedlet finns varor som omfattas av tullövervakning.

Om transportmedlet ska avgå från det svenska tullområdet direkt till tredjeland utan att medföra varor, omfattas det av tullövervakning sedan en anmälan om detta har gjorts.

Lag (2024:753).

5 § Ett transportmedel som omfattas av tullövervakning ska avgå från

1. ett tullkontor, eller
2. en annan plats som Tullverket anvisat eller godkänt.

Tullverket kan i enskilda fall medge undantag från första stycket, om möjligheterna till tullövervakning och tullkontroll enligt tullbefogenhetslagen (2024:710) inte försämras. *Lag (2024:753).*

6 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller luftfartyg som omfattas av tullövervakning ska på förhand meddela när transportmedlet beräknas avgå från ett tullkontor eller en annan plats som Tullverket anvisat eller godkänt.

Föraren eller befälhavaren ska lämna uppgifter om transportmedlet och dess last.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheterna enligt första och andra styckena. *Lag (2024:753).*

7 § Föraren av eller befälhavaren på ett fartyg eller ett luftfartyg som ska föras ut ur det svenska tullområdet ska anmäla transportmedlets avgång till Tullverket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från anmälningsskyldigheten enligt första stycket. *Lag (2024:753).*

Frizon

8 § Regeringen får besluta att en del av det svenska tullområdet ska vara en frizon enligt artikel 243.1 i förordning (EU) nr 952/2013.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att fastställa frizonens gränser och var dess infarts- och utfartsställen ska vara belägna.

Lag (2024:753).

Sakkunnig

9 § Tullverket får anlita en särskild sakkunnig

1. om det finns anledning att anta att en uppgift som har lämnats enligt tullagstiftningen är felaktig, för att få fram den information som behövs, och
2. när en uppmaning att lämna en uppgift eller en handling om en vara inte har följts. *Lag (2024:753).*

Skyldigheter för befordringsföretag

10 § Ett befordringsföretag ska till Tullverket anmäla om det i företagets verksamhet uppkommer misstanke om att en försändelse innehåller något av följande som kan tas i beslag enligt 8 kap. 10 § tullbefogenhetslagen (2024:710):

1. narkotika,
2. skjutvapen, ammunition eller ljuddämpare som avses i vapenlagen (2026:408),
3. sådana vapen eller andra föremål som anges i 1 kap. 4 § vapenlagen, eller
4. sådana explosiva varor som avses i 4 § lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

Försändelsen ska överlämnas till Tullverket om myndigheten begär det.

Befordringsföretaget ska också på annat sätt medverka i Tullverkets kontrollverksamhet enligt tullagstiftningen i fråga om varor som befordras med post, på järnväg eller med luftfartyg. *Lag (2026:424).*

Tullkontroll vid intrång i vissa immateriella rättigheter

11 § Uttryck som används i 12-16 §§ har den innebörd som anges i förordning (EU) nr 608/2013. *Lag (2024:753).*

12 § Tullverket ska underrätta innehavaren av ett beslut om beviljande av ansökan enligt förordning (EU) nr 608/2013 om beslut enligt artikel 11.3, 13 eller 16 i förordningen. En sådan underrättelse ska lämnas inom 30 arbetsdagar efter det att Tullverket

1. fick kännedom om de omständigheter som kan ligga till grund för ett beslut enligt artikel 11.3 eller 16 i förordningen, eller
2. tog emot en sådan begäran som avses i artikel 13 i förordningen. *Lag (2024:753).*

13 § Tullverket ska underrätta innehavaren av ett beslut om beviljande av ansökan om följande beslut som myndigheten fattar enligt förordning (EU) nr 608/2013:

1. beslut att avslå eller avvisa en begäran enligt artikel 12.1 om förlängning, eller
2. beslut enligt artikel 12.5 att återkalla eller ändra ett beslut om förlängning.

En sådan underrättelse ska lämnas inom 30 arbetsdagar efter det att Tullverket

1. tagit emot en sådan begäran som avses i artikel 12.1, eller
2. fått kännedom om de omständigheter som kan ligga till grund för ett beslut enligt artikel 12.5. *Lag (2024:753).*

14 § Uppkommer en skada på en vara vid en sådan inspektion som avses i artikel 19.1 i förordning (EU) nr 608/2013, ansvarar den som inspekterar varan för skadan. *Lag (2024:753).*

15 § Frågor om huruvida en vara gör intrång i en immateriell rättighet och hur en sådan vara ska hanteras prövas av domstol enligt det som gäller för den immateriella rättigheten i fråga.

Domstolen får meddela ett interimistiskt beslut om att ett uppskov med att frigöra eller hålla kvar en vara ska upphöra.

Tullverket ska verkställa sådana domar och beslut från domstolen som fått laga kraft och som gäller frigörande, ändring eller förstöring av varor vilkas frigörande skjutits upp eller som hålls kvar av Tullverket. *Lag (2024:753).*

16 § När en dom eller ett beslut om förstöring av eller någon annan åtgärd med varor vilkas frigörande har skjutits upp eller som hålls kvar av Tullverket har fått laga kraft, har innehavaren av ett beslut om ingripande rätt till ersättning för sina kostnader i samband med Tullverkets ingripande mot varorna.

Ersättningsskyldig enligt första stycket är den som domstolens beslut har gått emot. Kan ersättningskravet riktas mot flera personer, har dessa ett solidariskt ansvar att ersätta innehavaren av beslutet. *Lag (2024:753).*

4 kap. Har upphävts genom *lag (2024:753)*.

5 kap. Överträdelser och sanktioner

1 § Vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel gäller det som sägs om gäldenär även den som är skyldig att betala skatt enligt 2 kap. 1 §.

Tullförseelse

2 § För tullförseelse döms till böter den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. bryter mot föreskrift i tullagstiftningen,
2. bryter mot anmälningsskyldigheten i artikel 3 eller

redovisningsskyldigheten i artikel 4 i förordning (EU) 2018/1672, i den ursprungliga lydelsen, eller

3. inte fullgör sin rapporteringsskyldighet enligt artikel 18a.4-6 i förordning (EG) nr 515/97, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1525.

Första stycket gäller också den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot beslut som Tullverket meddelat med stöd av tullagstiftningen om

1. skyldighet att föra anteckningar och lämna uppgifter om varor som
 - a) förvaras i en anläggning för tillfällig lagring, ett tullager eller en frizon, eller
 - b) är föremål för förenklingar vid tillämpning av ett tullförfarande,
2. skyldighet i övrigt att lämna uppgift eller handling till Tullverket, eller
3. användningen eller förbrukningen av en icke-unionsvara.

I ringa fall ska det inte dömas till ansvar. *Lag (2021:753)*.

3 § Ansvar för tullförseelse ska inte dömas ut, om gärningen är belagd med straff i brottsbalken, lagen (2000:1225) om straff för smuggling, lagen (2014:307) om straff för penningtvättsbrott eller terroristbrottslagen (2022:666).
Lag (2026:122).

4 § Allmänt åtal för tullförseelse får väckas endast efter medgivande av Tullverket.

Tulltillägg

5 § Tulltillägg ska tas ut av den som är gäldenär och skyldig att ge in tulldeklaration skriftligen eller med elektronisk databehandlingsteknik och som på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för fastställande av tull.

Detsamma gäller om gäldenären har lämnat en sådan uppgift i ett ärende som avser

1. omprövning, återbetalning, eftergift eller ett överklagande, och
2. uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

6 § En uppgift ska anses vara oriktig om det klart framgår att

1. en lämnad uppgift är felaktig, eller
2. en uppgift som ska lämnas till ledning för beslut om tull har utelämnats.

En uppgift ska dock inte anses vara oriktig om

1. uppgiften tillsammans med övriga lämnade uppgifter utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut, eller
2. den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut.

7 § Tulltillägget enligt 5 § är tjugo procent av den tull som inte skulle ha tagits ut, om den oriktiga uppgiften godtagits.

Tulltillägget är dock tio procent när det gäller mervärdesskatt som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (2023:200). *Lag (2023:209).*

8 § Tulltillägg ska tas ut av gäldenären i de fall då

1. tull har fastställts på skälig grund på grund av utebliven tulldeklaration och sådan inte har kommit in trots att ett föreläggande sänts ut till gäldenären, eller
2. avvikelse från deklarationen har skett när tull har fastställts på skälig grund.

Tulltillägget är tjugo procent av den tull som fastställts enligt första stycket och som tas ut av gäldenären utöver den tull som annars skulle ha tagits ut av

denne. Till den del fastställandet av tull innefattar rättelse av en oriktig uppgift från gäldenären tas tulltillägg ut enligt 7 § första stycket.

9 § Tulltillägg ska, även i andra fall än de som avses i 5 och 8 §§, tas ut om tull ska tas ut på grund av uppkomsten av en tullskuld i enlighet med artikel 79 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen.

Första stycket gäller endast om gäldenären rätteligen skulle ha lämnat en skriftlig eller med elektronisk databehandlingsteknik upprättad tulldeklaration till ledning för beslut om tull.

Tulltillägget enligt första stycket är tjugo procent av den tull som tas ut.

10 § Tulltillägg ska tas ut av den som förfogat över en vara som hänförts till förfarandet för övergång till fri omsättning i strid mot en föreskriven förutsättning för återbetalning eller eftergift av tull.

Tulltillägget är tjugo procent av den tull som felaktigt har betalats tillbaka eller eftergetts.

11 § Vid tillämpning av 5 och 8 §§ ansvarar gäldenären för det som gäldenärens ombud gör eller låter bli att göra. Tulldeklaration eller annat dokument som lämnas för en gäldenär som är juridisk person ska anses ha lämnats av gäldenären, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda gäldenären.

12 § Tulltillägg ska inte tas ut

1. om gäldenären på eget initiativ har rättat den oriktiga uppgiften eller anmält förhållande som avses i 9 §, eller
2. om det tullbelopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller passiviteten är obetydligt.

13 § Tulltillägg ska inte tas ut om en icke-unionsvara eller dess värde förverkas. Om endast en del av varan eller dess värde har förverkats, gäller förbudet att ta ut tulltillägg endast för den delen av varan eller värdet som förverkats. Ett tidigare meddelat beslut om tulltillägg ska upphävas eller ändras efter det att en dom eller ett beslut som innefattar förverkande har fått laga kraft.

14 § Om det inte längre finns någon betalningsskyldighet för tull, får Tullverket inte ta ut tulltillägg på beloppet.

Förseningsavgift

15 § Om den som deklarerat en vara med tillämpning av ett förenklat förfarande som medför skyldighet att ge in en kompletterande deklaration inte har gett in den kompletterande deklarationen vid den tidpunkt då denna senast skulle ha lämnats, ska en särskild avgift (förseningsavgift) tas ut av deklaranten.

Förseningsavgiften är 500 kronor. Om den som uppmanats att lämna deklaration inte fullgjort sin skyldighet inom den bestämda tiden, är avgiften dock 1 000 kronor.

Gemensamma bestämmelser för tulltillägg och förseningsavgift

16 § Tullverket ska ompröva beslut om tulltillägg och förseningsavgift om gäldenären eller deklaranten begär det eller om det finns andra skäl. Då tillämpas bestämmelserna i tullagstiftningen om omprövning av beslut om tull.

17 § Tullverket ska besluta om hel eller delvis befrielse från tulltillägg eller förseningsavgift om det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp.

Vid bedömningen ska det särskilt beaktas om

1. den felaktighet eller passivitet som lett till avgiften kan antas ha
 - berott på ålder, hälsa eller liknande förhållanden, eller
 - berott på en felbedömning av reglerna eller betydelsen av de faktiska förhållandena,
2. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten,
3. en oskäligt lång tid har gått efter det att Tullverket har funnit anledning att anta att avgift ska tas ut utan att den som avgiften gäller kan lastas för dröjsmålet, eller
4. felaktigheten eller passiviteten även har medfört att den som avgiften gäller fällts till ansvar för brott enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling eller 2 § eller blivit föremål för utvidgat förverkande enligt 36 kap. 6 § brottsbalken.

Deklaranten får helt eller delvis befrias från förseningsavgift även när passiviteten är obetydlig.

Lag (2024:879).

18 § Tulltillägg eller förseningsavgift får inte beslutas för en gäldenär eller en deklarat som har avlidit.

19 § Frågor om tulltillägg och förseningsavgift prövas av Tullverket. Allmän förvaltningsdomstol prövar dock, på talan av det allmänna ombud som avses i 6 kap. 1 §, frågor om tulltillägg på grund av oriktiga uppgifter i mål om tull. Sådan talan får föras, om den oriktiga uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak eller inte har prövats i målet. Talan ska väckas genom ansökan inom ett år från utgången av den månad då domen eller det slutliga beslutet i målet har fått laga kraft.

20 § Följande bestämmelser tillämpas även i fråga om tulltillägg och förseningsavgift:

- artikel 110 om anstånd med betalning i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, och
- 2 kap. 4 §, 7 § första stycket, 8 § och 16 §.

21 § Tulltillägg och förseningsavgifter tillfaller staten.

6 kap. Överklagande

Det allmänna ombudet

1 § Hos Tullverket ska det finnas ett allmänt ombud som utses av regeringen. Det allmänna ombudet får överklaga Tullverkets beslut om tull, annan skatt än tull enligt 2 kap. 1 § andra stycket, ränta, tulltillägg och förseningsavgift.

Överklagande av Tullverkets beslut

Vilka beslut får överklagas?

2 § Följande beslut av Tullverket får överklagas till allmän förvaltningsdomstol:

1. beslut enligt tullagstiftningen,
2. beslut enligt artikel 7.1 i förordning (EU) 2018/1672, och
3. beslut enligt artikel 7.2, 9.1, 11.3, 12.1, 12.2, 12.5, 13 eller 16 i förordning (EU) nr 608/2013 samt beslut att avvisa en ansökan som inte uppfyller villkoren i artikel 5.3 i den förordningen.

Tullverkets eller annan förvaltningsmyndighets beslut om nedsättning eller befrielse enligt 2 kap. 12 och 20 §§ överklagas hos regeringen.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Detsamma gäller vid överklagande i mål som avses i 5 kap. 19 §. *Lag (2024:753)*.

Tiden för överklagande

3 § Om ett överklagande enligt 2 § gäller beslut om tull eller beslut om annan skatt än tull enligt 2 kap. 1 § andra stycket, ska överklagandet ha kommit in till Tullverket inom tre år från den dag då tullskulden uppkom, skattskyldigheten inträdde eller den beskattningsgrundande händelsen inträffade.

Om beslutet har meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag som avses i första stycket, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den skattskyldige fick del av beslutet, om tiden för överklagande därigenom blir längre.

Om beslut som avses i första stycket har omprövats, får även omprövningsbeslutet överklagas inom treårsfristen. Om omprövningsbeslutet meddelats senare än två och ett halvt år efter den dag som avses i första stycket, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då gäldenären eller den skattskyldige fick del av omprövningsbeslutet, om tiden för överklagande därigenom blir längre.

Gäldenären eller den som är skyldig att betala skatten får överklaga ett beslut som avses i första eller tredje stycket även om beslutet inte är till nackdel för denne.

Lag (2023:209).

Omprövning av det överklagade beslutet

4 § Om ett överklagande enligt 3 § inte avvisas som för sent inkommet, ska Tullverket snarast ompröva det överklagade beslutet.

5 § Ett överklagande förfaller, om beslutet vid omprövningen ändras så som den klagande begär. Beslutet ska innehålla en uttrycklig upplysning om att det medför denna verkan.

Om beslutet ändras på annat sätt, ska överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Om det finns skäl för det, får den klagande ges tillfälle att återkalla överklagandet.

Överlämnande av handlingar till förvaltningsrätten

6 § Om ett överklagande varken avvisas eller förfaller, ska Tullverket överlämna handlingarna i ärendet till förvaltningsrätten. Om det finns särskilda skäl, får ett överklagande enligt 3 § överlämnas utan föregående omprövning.

Överklagande av beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift

7 § Bestämmelserna i 3-6 §§ gäller också överklagande av beslut om ränta, tulltillägg och förseningsavgift.

Ett yrkande som avser tulltillägg och som görs av en gäldenär eller den som är skyldig att betala skatten ska, oavsett tidsfristerna i 3 §, prövas om beslutet om den tull som tulltillägget avser inte har fått laga kraft. Detsamma gäller om Tullverket eller det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för gäldenären eller den som är skyldig att betala skatten. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen besluta att det ska tas upp till prövning av Tullverket.

Bestämmelserna i andra stycket gäller även en deklarants yrkande i fråga om förseningsavgift. *Lag (2023:209).*

Anslutningsöverklagande

8 § Om en part har överklagat Tullverkets beslut i ett sådant ärende som avses i 3 och 7 §§, får också motparten överklaga beslutet, även om den för motparten föreskrivna tiden för överklagande har gått ut. Motpartens skrivelse ska ha kommit in till Tullverket inom två månader från den dag då motparten fick del av den först ingivna skrivelsen med överklagande eller, om motparten inte fått del av den före utgången av den tid inom vilken den senast skulle ha kommit in, från utgången av denna tid.

Återkallas eller förfaller det första överklagandet på annat sätt, förfaller även det senare överklagandet.

Verkställighet av beslut som överklagas

9 § Bestämmelserna om verkställighet av beslut som överklagas i artikel 45 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, tillämpas även på beslut om tulltillägg och förseningsavgift samt beslut om annan skatt än tull som ska betalas till Tullverket.

Talan om tulltillägg eller förseningsavgift

10 § Om det allmänna ombudet har överklagat ett beslut om tull, ska talan om tulltillägg eller förseningsavgift med anledning av beslutet föras samtidigt.

Överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut

Det allmänna ombudets rätt att överklaga beslut

11 § Det allmänna ombudet får överklaga ett beslut av förvaltningsrätten eller kammarrätten i frågor som avses i 3 och 7 §§ även om ombudet inte tidigare har fört det allmännas talan i målet.

Anslutningsöverklagande

12 § Om någon har överklagat ett beslut av en förvaltningsrätt eller kammarrätt i frågor som avses i 3 och 7 §§, får även någon annan som har haft rätt att överklaga beslutet ge in ett överklagande, även om den tid för överklagande som gäller för honom eller henne har gått ut. Ett sådant

överklagande ska ges in inom en vecka från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet skulle ha gjorts.

Återkallas eller förfaller det första överklagandet på annat sätt, förfaller även det senare överklagandet.

När för det allmänna ombudet det allmännas talan?

13 § Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut, ska ombudet föra det allmännas talan.

I mål som gäller beslut i frågor som avses i 3 och 7 §§ förs det allmännas talan i Högsta förvaltningsdomstolen av det allmänna ombudet.

14 § Det allmänna ombudet får ta över uppgiften att i allmän förvaltningsdomstol föra det allmännas talan i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden som gäller frågor som avses i 3 och 7 §§.

Det allmänna ombudet får uppdra åt en tulltjänsteman att företräda det allmänna i allmän förvaltningsdomstol.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller också i mål om betalningssäkring. *Lag (2024:753).*

Det allmänna ombudet får överklaga till förmån för enskild part

15 § Det allmänna ombudet får inom den för ombudet gällande tiden för överklagande föra talan i frågor som avses i 3 och 7 §§ till förmån för en enskild part. Ombudet har då samma behörighet som den enskilde.

Bestämmelserna i första stycket gäller också i mål om betalningssäkring.

Handläggning vid domstol

Ändring av talan

16 § I mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§ får talan inte ändras i annat fall än som anges i 17 och 18 §§.

Det ska dock inte anses vara en ändring av talan när den som överklagat

1. inskränker sin talan, eller
2. åberopar en ny omständighet till stöd för sin talan utan att frågan som ska prövas ändras.

17 § I ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§ får den som överklagat yrka något nytt under förutsättning att någon ny fråga inte tas upp i målet.

I mål i förvaltningsrätten får den som överklagat ta upp en ny fråga, om

1. det görs inom den tid som gäller för överklagande,
2. den nya frågan har samband med den fråga som ska prövas, och
3. förvaltningsrätten anser att frågan utan olägenhet kan prövas i målet.

18 § Den som har överklagat ett beslut i en fråga som har föranlett tulltillägg får även ta upp frågan om tulltillägg om domstolen anser att tulltillägget utan olägenhet kan prövas i målet.

19 § Om domstolen i ett fall som avses i 17 § andra stycket och 18 § inte prövar den nya frågan, får domstolen överlämna frågan till Tullverket för prövning.

Deldom

20 § Om det finns flera frågor i ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§, får domstolen besluta särskilt i någon av frågorna trots att handläggningen av övriga frågor inte är klar.

Mellandom

21 § Om det är lämpligt med hänsyn till utredningen i ett mål som gäller beslut som avses i 3 och 7 §§, får domstolen besluta särskilt om

1. en eller flera omständigheter som var för sig har omedelbar betydelse för utgången i målet, eller
2. hur en uppkommen fråga, som främst har betydelse för rättstillämpningen, ska bedömas vid avgörandet av målet.

Domstolen bestämmer om beslutet ska få överklagas direkt eller först i samband med domstolens beslut i själva målet.

Om domstolen bestämmer att ett särskilt beslut får överklagas direkt, får domstolen besluta att målet i övrigt ska vila till dess att det särskilda beslutet har fått laga kraft.

Muntlig förhandling

22 § Förvaltningsrätten och kammarrätten ska hålla muntlig förhandling i ett mål om tulltillägg eller förseningsavgift om en enskild begär det. Muntlig förhandling behöver dock inte hållas, om tulltillägget eller förseningsavgiften inte kommer att tas ut.

Företrädaransvar

23 § Om talan om betalningsskyldighet enligt 59 kap. 13 § skatteförfarandelagen (2011:1244) har väckts genom ansökan mot en företrädare för en juridisk person, ska det som sägs i detta kapitel om skattskyldig, klagande, enskild, part eller motpart även gälla företrädaren.

Behörig förvaltningsrätt

Frågor om bevissäkring

24 § Frågor om bevissäkring prövas av den förvaltningsrätt inom vars domkrets beslut om bevissäkring ska verkställas eller har verkställts.

Frågor om betalningssäkring

25 § Frågor om betalningssäkring prövas av den förvaltningsrätt som är behörig enligt 46 kap. 19 § skatteförfarandelagen (2011:1244) eller den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut om den tull, skatt, ränta eller avgift som betalningssäkringen gäller.

Dröjsmålstalan

26 § Om Tullverket, efter att ha godtagit en ansökan enligt artikel 22.2 i förordning (EU) nr 952/2013, inte har meddelat ett beslut inom den tidsfrist

som avses i artikel 22.3 i den förordningen, får den sökande begära förklaring av allmän förvaltningsdomstol att ärendet onödigt uppehålls.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Om Tullverket inte har meddelat ett beslut inom en månad från det att domstolen har lämnat en förklaring, ska ansökan anses ha avslagits.

7 kap. Särskilda bestämmelser

Åtgärder vid nöd eller olycka

1 § Den som på grund av nöd eller av något annat tvingande skäl undandrar varor eller transportmedel från tullövervakning, ska snarast underrätta Tullverket om detta.

En underrättelse enligt första stycket får i stället göras till Polismyndigheten i fråga om fordon och luftfartyg och till Kustbevakningen i fråga om fartyg. Underrättelsen ska vidarebefordras till Tullverket.

2 § Om ett transportmedel som omfattas av tullövervakning eller medför varor som omfattas av tullövervakning förolyckas, ska den som har någon handling som avser transportmedlet eller varorna genast lämna handlingen till Tullverket.

En handling enligt första stycket får i stället lämnas till Kustbevakningen, om transportmedlet är ett fartyg. Handlingen ska vidarebefordras till Tullverket.

Internationell unionsflygplats

3 § Beslut om att en flygplats ska utgöra internationell unionsflygplats fattas av regeringen.

Delgivning

4 § Om Tullverket vid tillämpningen av tullagstiftningen, förordning (EU) 2018/1672 eller förordning (EU) nr 608/2013 ska underrätta någon om

innehållet i en handling eller om något annat, får det ske genom delgivning.

Delgivning bör användas bara om det behövs med hänsyn till omständigheterna. *Lag (2021:753).*

Vite

5 § Tullverket kan förena ett föreläggande med vite

1. när Tullverket med stöd av tullagstiftningen förelägger någon att vidta en åtgärd som behövs för myndighetens kontrollverksamhet, och
2. om någon
 - a) inte har lämnat uppgift som krävs enligt tullagstiftningen, eller
 - b) inte har fullgjort sådan skyldighet som föreskrivs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen. *Lag (2024:753).*

6 § Bestämmelserna i 5 § gäller inte om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas vite eller, i förekommande fall, dennes ställföreträdare har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till tulltillägg och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

7 § Den som har överträtt ett vitesföreläggande döms inte till ansvar enligt 5 kap. 2 § för en gärning som omfattas av föreläggandet.

Avrundning av belopp

8 § Belopp som enligt tullagstiftningen ska betalas till eller betalas ut från Tullverket ska avrundas till närmaste lägre hela krontal.

Tillämpning av skatteförfarandelagen

9 § I ärenden och mål om tull, skatt som ska betalas till Tullverket, ränta, tulltillägg och avgift enligt denna lag tillämpas bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) om

1. ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §, samt
2. bevissäkring och betalningssäkring i 3 kap. 8 §, 45 kap. 2-16 §§, 46 kap., 68 kap. 1 och 3 §§ samt 69 och 71 kap.

Vid tillämpningen av första stycket ska det som sägs i skatteförfarandelagen om Skatteverket i stället gälla Tullverket. Vidare ska det som sägs om Kronofogdemyndigheten i 69 kap. 3 och 11 §§ i stället gälla Tullverket.

Övergångsbestämmelser

2016:253

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.
2. Genom lagen upphävs tullagen (2000:1281) och lagen (1994:1548) om vissa tullförfaranden med ekonomisk verkan, m.m.
3. Den upphävda tullagen gäller dock fortfarande i fråga om
 - a) betalning, indrivning, återbetalning och eftergift av tull och annan skatt än tull som ska tas ut vid import avseende varor som har eller borde ha deklarerats för övergång till fri omsättning före ikraftträdandet,
 - b) ränta som hänför sig till tid före ikraftträdandet,
 - c) tullkontroller som inletts före ikraftträdandet, och
 - d) förseningsavgift i fråga om deklarationer som skulle ha lämnats före ikraftträdandet.

2020:1161

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om mervärdesskatt för vilken skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet.

2021:753

1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2021.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för
 - a) tullkontroller av kontanta medel som inletts före ikraftträdandet, och
 - b) tullförseelse avseende anmälningar om kontanta medel som skulle ha lämnats före ikraftträdandet.

2021:1153

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.
2. Bestämmelserna i 2 kap. 2 a § tillämpas första gången på tulldeklarationer

som ges in efter ikraftträdandet.

3. Bestämmelsen i 2 kap. 19 § andra stycket i den nya lydelsen tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning eller eftergift som görs efter ikraftträdandet.

2021:1170

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2023:209

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2023.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2023:805

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2024.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2024:753

1. Denna lag träder i kraft den 7 november 2024.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för beslut som har fattats före ikraftträdandet.

All offentlig makt i Sverige utgår från folket och riksdagen
är folkets främsta företrädare.

Kontakt

Växel

08-786 40 00

Faktafrågor om riksdagen och EU

Riksdagsinformation

020-349 000

riksdagsinformation@riksdagen.se

Kontakta ledamöter

Frågor om Riksdagsförvaltningens diarium

registrator.riksdagsforvaltningen@riksdagen.se

Genvägar

Arbeta hos oss

Beställ och ladda ner

För lärare

Press

[Riksdagens öppna data](#)

[Riksdagsbiblioteket](#)

[Riksdagsförvaltningens diarium](#)

Följ Sveriges riksdag

[Bluesky](#)

[Instagram](#)

[Linkedin](#)

[X](#)

[Youtube](#)

[Talmannen på X](#)

[Talmannen på Instagram](#)

Prenumerera

För dig som vill bevaka arbetet i kammaren och utskotten finns det flera olika sätt att välja mellan.

[Följ och prenumerera](#)

[Om webbplatsen](#)

[Kakor](#)

[Tillgänglighet](#)